
Original side 425 a:

Torneå Lappmarck

Anno 1722 den 15. 16. 17. 18. 19. 20. Januarii höltz Ordinarie laga Häradz Ting uppå Juccasjärfwi Tingz platz i Torneå Lappmark närwarande Crono Fougden Petter Pipping, Tingz Tolcken Abraham Andersson, och wanlige Edsworne Nämдемән

Henrik Mikkelsson Biörndahl
Lars Olsson Gunnar
Johan Larsson Påfwe
Mikkel Henriksson Mattis
Johan Henriksson i Nederbyn
Mons Mortensson i Lainio

Olof Henriksson Nyman
Per Persson Pocka
Jon Henriksson Hänte
Olof Henriksson Kyrckiowärđ
Mikkel Nilsson Nya

1.

Utlystes Tinget efter wanligheten samt tillbörl. Tingz frid af Kunnades, då sedan uti wederbörande allmoges närwaru publicerades föliande Kongl. Förordningar, Nembl.

1. Kongl. Mtz. Barne Mordz Placat d. 15 Novemb. 1684.
2. Nödiga puncter af Sabbatz brätz förordningen d. 7 Octob. åhr 1687.
3. Högl. Kongl. Hof Rättens Notification at de som bedrifa. hoor uti första Swågerskapz graden, skohla afstraffas till liifwet d. 12 Octob. 1699.
4. Högbemte. Kongl. Rättens Notification till Alla domstohlar af d. 24 Octob. 1698, at dubbelt hoor skall med liifz straff be-läggad.
5. Kongl. Maystetz Förordning af åhr 1549 at Tingz saker icke må blifa. af Fougdarne hembl. af handlade och förliikte uthan för domstohlen Andragas.

Original side 425 b:

6. Sedan Kongl. Mayttz. allernådigste Resol. på samt. Allmogens beswär af d. 2 May 1720 § 25, att Faugdarne Ländz- och Fierdingzmän skohla stå wederbörande till swars, uti Alla måhl som de Kunna tillfoga Allmogen någon oförrätt och förtryck, wid underhöriga Tingz Rätt;

Sedan blef Allmogen förehållit i anledning af samma Kongl. Resol. det ingen skall sig inträngia at förrätta arfskiftan uthan de som der till af wederbörande Dom hafwande äro förord-

nade; samt att Lagmans Rântan bör efter Höglofl. Kongl. Häff Rättens förordning af d. 19 Decem. 1720, af Häradzhöfdingen emottagas, Grundad uppå berörde Kongl. Mayttz. Allernaadigste Resolution.

Yttermera at ey flera än 7 huus till Prästegården består, som Allmogen skall efter handen opbygga. Wiidare at den gla. Wanan må afläggas, som är brukeligt at framlägga Altar Maten i Kyrckian, som Kongl. Maystt. wid 40 mrk. Smtz. straff förbudt och i dett stället skohla de som wilja offra något ad piosusus elr. till Prästen sielf, antingan bära det till Prästegården elr. och aflewerera det i Sacristian till Kläckaren och Kyrckiones föreståndare, och låta samma lysa och publicera af Predikostohlen.

Yttermera at Allmogen uti Häradzhöfdns. närwaro skall utwälja sina Herdagzmän. Sammalunda at Allmogen är efterlåtitt taga till Brudframmor hwem de hälst wilja och de bäst äro belåtne med, med hwad mera som Högstbemte. Kongl. Mtz. Resolution innehåller och denne Lappallmogen Kunde tiena till Underdånigste rättelse och efterfölgd.

7. Dernäst uplästes Hans Kongl. Mtz. Allernådigsta

Original side 426 a:

Instruction af

d. 30 Octob. 1721, at Cronofougdarne, Ländz- och Fierdingzmän skohla sortera under Härredz Rättens afdömmande der de Allmogen någon oförrätt tillfoga, och at Häradz Rätten bör saken optaga, ransaka, skiährskåda och afdömma, derpå Höglofl. Kongl. Hof Rättens nådgunstiga skriflse. af d. 17 Novemb. 1721.

8. En antyddes Allmogen Kongl. Mtz. Resol. och förklaring af d. 30 Octob. 1721 angående de åhr till hwilken en Mans Person bör wara Kommen innom han ansees wara myndig at uttaga sit Arf uti löst och fast och det bestyra, Nembl. 21 Åhr, Men Misgiärningzmähl hwilka Kunna af någon föröf. som sina 15 åhr upfyllt afstraffad efter omständigheterne som för detta skiedt är.
9. Yttermera Oplästes Högwählborne Baron och Landzhöfd. Jakob Grundels skrifwelse af d. 19 Dece. 1721 angående Lappallmogen och om de till en Ny Scholas uprätthållande i Lappmarcken, liikmätigt hennes Kongl. Maytz. vår Allernådigste Drottningz godtfinnande något skulla willia contribuera, som blef dem på anständigt sätt förehullit och der hoos tillsporde, om de icke som den öfrige Allmogen i Söder Lappmarckerne skulle wilia der till godwilligt förskiuta 12 öre Smt. af den som i skatt ehrlägger 1 dlr. Smt. et Sic conseqventer; hwar till som de sig intet obenägne wiiste som deras lägenhet tillsäya Kunde; Ty blef sådant och här infattat.

Original side 426 b:

2.

Sedan Kungiordes och upropades de stämningar som warit angifne och efterfrågades om Parterne sig infunno, hwar wid Lensman Henrik Jonsson angaf at Anders Pickaraises Stärbhuus skall ännu intet Lagl. afwittrat wara, så wähl som Anders Dagers bägge i Nederbyn, dess uthan skall Uti Öfwerbyn, 3 Orf fall wara obytte som nu till vidare Allenast Annoteras.

3.

Det framsteg Bonden ifr. Öfwer Torneå Sochn och Pello by Henrik Pålsson Korteniemi benämd och Kärade till brukz Karlen Anders Ståhlnacka, för någon Giäld som han nu på 11 Åhrs förlopp intet till honom betalt, Nembl. efter upwiist Räkning 19 dlr. 8 öre Kmt. förbehållandes sig nu Rättegångz Expensr., tiidspillan samt omkostnad för det han så lång wäg måst resa ifr. Pello och hiit till Juccasjärfwi Häradz Ting;

Anders Ståhlnacka förklarade sigh här emot det han intet fall bekommit den opförde Ranan som miöhlet skall legat uti, dess utan skall och warit differencer uppå 6 en half tönne Spanmähl, hwilket han doch med intet skähl förmätta bestyrcka, Men för öfrigit Anförde han sig intet hafa. emot sielfa. Räckningen att påminna, uthan ehkiände den samma för richtig till Alla dehlar, här emot bewiiste Henrik Pålsson igienom Olof Persson Wuornios intygan som Kornet af honom emottagit at till Ståhlnacka i egne händer Aflewererat, at mählet gådt richtig ut, så at Ståhlnacka ändå fick en Cappa Öfwermaßl, hwilket han jämwähl nu intet Kunde neka till, uthan måste det samma

Original side 427 a:

tillstå, så wähl som den twistige Ranan, emedan berörde Olof Persson Öfwertygade honom at han den samma jämte Spanmählen hwad honom aflewererat, läggandes det till at Ståhlnacka nu på 11 åhrs tiid wähl haft tiid at giöra denne Räkning Klar, och nu efter åt enär han blifwer fordrader icke Komma med sådanne inwändningar, som han icke eens gitter bewiisa.

Fördenskull som parterne intet hade mera här wid at påminna, lade Rätten saken till närmere skärskådan, Kunnandes Nämnden intet annat finna, än ju Henrik Corteniemi redel. handlat för Ståhlnackan samt at Ståhlnackan richtig sakerne bekommit, oansedt han nu uthan skiähl synes wilja en annan inwändning giöra;

Ty Dömes Anders Ståhlnacka Skyldig at betahla till Henrik Corteniemi det som på Räckningen brister, Nembl. 19 dlr. 8 öre Kmt., samt uti Expenser 6 dahlr. som gör tillhopa 25 dlr. 8 öre Kmt.

Hwar till som Anders Ståhlnacka sig jämwahl begaf, så blifa. da uti detta måhlet sålunda åtskilda.

4.

Bruksz Arbetarens Lars Hanssons hustru ifr. Masugnen Ella Olofsdr. wid Namn, beswärade sig Öfwer Bonden Anders Pellikas Son Samuel ifr. Pajala för det han skall utur et träsk Namijärf 1/2 Miihl ifr. bruket borttagit ifr. henne 6 stk. Nät, hworaf han likwähl 2ne igien bekommit, der hoos skall han förwägra hennes Man at fiskia uti samma träsk, så wähl som uti en liiten dam som jämwahl allena

Original side 427 b:

bruket skall tillkomma.

Anders Pellika infan sig här närwarande, men sonen Samuel war borta, och förklarade sig det han intet wiste här om, något at berätta, Bruksz Karlen Baltazar Niclasson Servio, som af Ella Olofsdr. till wittnes framkallades, och war hennes Swåger, berättade at enär han tagit på denne hustruns wägnar 2ne Nät som henne tillhörde uti Namijärf träsk igien af denne Pellickas Son Samuel som skall brukat näten, så skall Samuel swarat och sagt, at wii giöra som far har os befalt, och får hans pung stå derföre om wii icke giöra rätt.

Sedermera producerade hustru Ella, Johan Johansson som war intet slächt med någandera, hwilken anförde at han warit Kallat till wittnes då Lars Hansson sielf war med som nu icke är närwarande, och tog igien 2ne nät uhr Namijärf som honom tillhörde och Pellikas Son Samuel brukat och fiskiat med, då Pajala Lasas Son Lars som war Samuels Cammerat skall sagt til Samuel Pellika, tag et 3 Kantigt trä och slå dem på ryggen så de minnas resan.

Wiidare förestälte berörde hustru brukz Karlen Gabriel Johansson som är Lars Hanssons Swåger, som berättade uppå noga föreställande at han och blift. Kallat till wittnes uti denne saken, då han jämte de öfrige befunno at Samuel Pellicka brukat denne Lars Hanssons nät, och tog för den skull med de andra nämde 2 stk. Nät igien af Pellika;

Hustru Ella Olofsdotter påstod derföre laga straff uppå Pellika,

Original side 428 a:

som skall understå sig icke allenast at fiskia uti de träsk som brukz folcket allena tillhöra, uthan och der till med söker beröfwa dem deras nät och fiskeredskap såsom denne Samuel jämwahl skall förderfwat deras flätta, skolandes bönderne intet hafwa at giöra uti samma träsk Namijärf;

Det undersöktes om någon hade Kundskap huru med detta twistiga träsk rättel. förewetter, Hwar om liikwähl ingen wiste berätta hwem som borde uti samma träsk egentel. fiska, antingen Brukz-folcket elr. bönderne särskilt el. och bägge till sammans, doch intygades af Lappmannen Nils Johansson Keisare at Namijärf intet mera skall liggia än Allenast 3 fierdingz wäg ifr. bruket men der emot många Miihler ifr. Pajala.

Rätten lade denne saken till nogare öfwerwägande och pröfwade rättwiist samt Lagliikmätigt at der som desse twistande Personer intet Kunna på annat sätt föreenas om detta träsket Namijärf så warda de till ordinarie Bärgez Tinget Remitterade at der winna utslag öfwer detta måhl, som bästa Kundskap lærer äga, huru wida desse brukz Karlarne allena tillkommer at fiskia i berörde träsk Namijärfwi;

Emedlertiid tillsades Bonden Anders Pellika at skaffa hustru Ella Olofsdr. sina öfriga nät igien, och intet giöra i det öfriga Brukz Karlarne något för när uti deras tillständiga Rättigheter.

5.

Per Pålsson Inga i Öfwerbyn begiärade at Norska Lappen Nils Hierppe måtte honom återställa En Rana och Ox Rehn som han för 9 åhr sedan till

Original side 428 b:

honom gifwit då han antog dess dotter sig till foster barn uti dess barndom, så wähl som hwad han sedermera så lång tiid henne påkåstat, efter som han nu samma dotter sedan hon blift. upwuxen twärt emot dess lefwen och utlåtelse, hwilcket Nämдемannen Jon Hänte med Olof Sunna och Simon Larsson Ähört, och nu närwarande bekräfta, at Nils Hierpe sagt det han aldrig mera wille dottren efterfråga elr. återtaga, nu liikwähl igien tagit; och som hans Olof Rasakainen skall finnas några Renar som denne Nils Hierpe skall till höra, anhåller Per Pålsson det han kunde få giöra sig af de samma betalter, samt om Recommendation anhåller till Befal. Nils Tunder i Ifwar Stad, at der samma Renar intet tillräcka som Kunna finnas hoos Rasakainen berörde Nils Hierpe tillhörige, det han uppå den ordten igiennom dess handräckning Kunde Komma Lagl. till det som honom Kan brista.

Nu som Häradz Rätten finner Lag liikmätigt det bör Nils Hierpe Per Pålsson icke allenast återställa denne, Ranan och Oxrenen som han emottagit, utan och honom förnöya hwad han uppå barnetz uppfödande skähligen Kästat;

Ty lemnar Rätten honom icke allenast at igiennom Executorens handräckning giöra sig betalt af de Renar som Kunna finnes hoos Olof Rasakainen Hierpe tillhörige, uthan drager jämwähl det goda för-

troende till Rättens förwaltare under Norriges Crona at de läre finnas benägne och berörde Per Pålsson Inga behielpelige till sin wiidara betahlningz åtniutande af Nils Hierpe, der något skulle Komma at brista at Han intet Kan finna sin fyllnad af de Renar, som hoos Olof Rasakainen Kunna wara at tillgå samma Nils Hierpe tillhörige.

6.

Tolfman Olof Henriksson Nyman företrädde och anförde det han förledne wintras straxt efter Marcknadz tiiden skall igienom Tiufwahand bortmistat en Kista eller Wacka, uti Hwilkan han skall haft sin ringa Egendomb och Medell, hwilken stådt uti en dess stabur wid pass 3 famnar ifr. dess Kåta, och som den tiiden i samma by intet woro mera än 3 Kåta Lag in alles, Nembl. Hans Andersson i Nederbyn med dess måg Henrik Olsson Gunnar, samt Erik Rasmusson med Pål Hansson i Öfwerbyn, Jämte dess egen Kåta, så begiäran han at Häradz Tingz Rätten wille en tillbörlig undersökning anställa öfwer denne saken, emedan han drager misstanckar på Hans Andersson det han skall wara sanner Tiufwer, hwar til han förmenar sig hafwa goda skiähl, enär förberörde Personer bliffr. Lagl. Examine-rade med en hustru uti Nederbyn Brita Henriksdr. wid Namn, samt Bonden Mikkel Pellicka ifr. Pajala.

Nyman tillspordes, hwad för Pertzedlar som för honom måge wara bordt komne uti omtalde Kisa? swarade, at der warit Contante Pengar i dubbla, Enckla, halfa. Carolr. och fämtan örsstycken, 400 dlr. Kmt., som skohla legat uti en Pung, hwilcken han förledne Marcknadz tiid skall fått af Borgaren

Original side 429 b:

Henrik Tornberg, sedan skall der warit et liitet silfwer bälte, 2 skieder dito, 4 alr. Slising, en Manfolckz Kull myssa för dödZfall skull, jämte mycket annat smått, som han nu intet Kan minnas. Och som Hans Andersson skall med Egen Mun bekiändt, det han skall tagit dess Kisa, så håller han och honom skyldig för den samma, tillspordes Om Nyman något om händer bekommit som legat uti denne dess bortstulne Kisa? swarade Ney.

Här på förestältes Lappen Hans Andersson, som Nekade aldeles, så wähl at hafa. stulit Kisan, som at han någon sin mera Kundskap äger om dess bortkomne Pertzedlar, än hwad han af honom sielfwan hört säyas så wähl som af andra, inlefwererandes här hoos en skrift, hwarutinnan han widlöftel. dess oskuld föredraga söker och der jämte begiärar att Nyman måtte snarare tilltahlas och Lagl. plichta, som sålunda uthan skiähl och på en drucken Mans ord Allenast, söker honom en sådan grof Missgiärning till wita, der han liikwähl elliest aldrig med et ringaste skiähl skall Kunna bewiisa sig någonsin Kundskap haft hwarcken förr ellr. sedan om dess bortkomne penningar och saker, anhållandes för den skull

det han rättwiisligen mått befriias ifr. en sådan swår beskyllning samt Nyman derföre Lagln. ansees.

Sedan detta blifwit parterne föreläsit, påstod Olof Nyman sitt förra be-

Original side 430 a:

giärandes at Rätten wille låta ransakningen gå för sig, till hwad ända han producerade här på några wittnen, som han förmenar kunna här utinnan gifa. bästa uplysningen, Nembl. först Erik Rasmusson, som efter giord undersökning intet befans slächt med någondera parten, och fördenskull uthan Jäf den wanla. wittnes Eden aflade, hwar på han uti parternes närwaro särskilt Examineredes och sålunda anförde, at Hans Andersson förledne höstas uti drickesmåhl, sedan han skall druckit ett helt dygn uti Lainio och war hemkommen till Kåtan Hehl drucken, hwarest Olof Nyman med hustrun och flere såto och Höllo på at tahl, särdeles Nyman om dess förkomne Penningar och Kisa, så skall Hans Andersson som satt wid Eldstaden med benen i Kors och blundat och nickat, sagt, at han wille föra Olof Nyman till det Rum hwarest Kisan för tiiden skulle finnas och wara, om han allenast wille tahl wähl och spändera på honom; Men uppå tillfrågan berättade Erik Rasmusson, at han intet skall sedt någon sådan Kisa hoos Hans Andersson, icke heller wet han säya om han skall hafa. Nymans saker om händer efter han Aldrig sedt något ringaste Teckn efter de Pertzedlar som Nyman berättar warit uti Kisan, hoos Hans Andersson; at mera berättar Erik Rasmusson

Original side 430 b:

sig intet weta uti denna saken, uthan som sagt är, at Hans warit mycket drucken samt at han då på samma tiid skall förbannat sina händer det han ingen Kisa Nyman tillhörig hade, enär Nyman då talade honom der om till.

Hans Andersson förklarade sig här på at han intet skall kunna minnas det han skall fält sådane Ord, Nembl. Om Nyman skulle wilja tahl wähl med honom, så skulle han föra honom till det rum hwarest Kisan woro, efter som han skall warit mycket drucken, ty Bonden Henrik Corteniemi skall Spenderas på honom i Lainio, hwilket Bonden och tillstod efter som de haft någon handel tillsammans, men aldrig skall han förmärcka Kunnat af honom något sådant tahl, ehuru drucken han och war oansedt de talades wid om åtskilligt; och inföll Hans Andersson säyandes, tör wähl hända at jag uti mitt fyllerii som jag doch icke minnas Kan, torde skiämtat med Olof Nyman om dess penningar, emedan alle nogsam t lære kunna honom, at oansedt han en barnlös man är, Kan doch ingen snart wara begifnare efter ägedehlar än som han, och nu gör han utrop af så många pengar och saker som skohla wara för honom bordtkomne, men en och hwar lärar nogsam t kunna föra sig till minnes huru fattig han då wara mände enär Konungens och Cronones uthlagor

bära Clareras, då Kan ingen wara så fattig som han;

Original side 431 a:

för öfrigit be-
tygar han sig wara aldeles frii för dess Kisa och bortkomne
Egendom, emedan han aldrig wetat af dess Kisa och Penningar.

Henrik Nyman påstod och mente at hans Aldrig Kunnat fälla sliika
ord såframt han icke wetat af Kisa, begiärandes fördenskull at
Rätten wille continuera med ransakningen och till den Endan be-
ropade sig på Hans Anderssons Måg Henrik Olsson Gunnar som torde
något weta om han blefwe Examinera, Hwilken och förestältes och
utan Eed tillspordes Hwad han uti denne sak wiste at säya som
berättade at han intet wet elr. Kan säya at hans skall hafa Olof
Nymans Penningar och Kisa, men nog säyer han sig hafa hört at
Kisan skall wara för Nyman bortkommen, men om dess Swärfader skall
den hafa. tagit, är honom aldeles okunnigt, denne Henrik Olsson
Gunnar anförer sig ey heller warit närwarande när hans Swärfader
fält de orden som Erik Rasmusson nu intygat och wittnat om;
tillspordes om han sedt något märcka hoos dess Swärfader elr.
något af de saker som Nyman berättar sig hafa bortmist? swarade
aldeles Ney.

Sedan blef efter Olof Nymans påstånd hustru Brita Henriksdr. i
Nederbyn förestält som befans på intet sätt med någondera parten
slächt, hade och elliest om sig god namn och loford, Hwarföre den
wanlige Eeden blef af henne tagen och hon der på sålunda anförde,
Nembl. at hon warit närwarande då

Original side 431 b:

i Kåtan och så godt som giäst
och fremmande uti Erik Rasmussons Kåta, och åhört hwad som passe-
rat emellan Olof Nyman och Hans Andersson Angående Nymans förkom-
ne Kisa och pengar, som sig tilldragit två wekor efter Nästledne
höste Mathia dag i så måtto, om Aftonen sitter Olof Nyman med sin
hustru Margrete Thomasdr., Erik Rasmusson och Hans Anderssons
hustru äfw. wid Namn Brita Henriksdr. samt Bonden Mikkel Pellika
ifr. Pajala och tahla ibland åtskilligt annat om detta bekanta
Tiufwriiet, då Hans Andersson i det samma seent på qwällen Kommer
ifr. Lainio Kiörandes, så fuller och drucken at de nödgades draga
honom med Akian in till Kåta dören, då Hans Andersson skall sagt,
enär de talade sins emellan med Nyman som Alt höll på sina penin-
gar och Kisa som war förkommen, intet har jag tagit Kisan din med
mina händer, men i Kåta lagen lærer liikwähl den Persson wara som
tagit Kisan, så framt du mistat någon som du nu föregifwer och
mera sade denne hustrun sig intet weta at säya emedan han intet
skall gifat Achtning på deras tahl vidare.

Hans Andersson nekade sig aldrig weta elr. Kunna minnas det han
fält sådane ord, efter han oskuld uti detta måhlet och at han in-

tet wet Af Nymans förkomne Peningar mera än

Original side 432 a:

den stund han skall döo; doch har han wähl hört säyas at Nyman skall Mistat sina Penningar och Kisa.

Pål Hansson ifr. Öfwerbyn som jämwähl skall weta något at säya efter Nymans föregifwande, war nu icke närwarande så wähl som Mikkel Pellika ifr. Pajala, för den skull giordes Anstalt af Rätten at de jämwähl måtte härutinnan, efter Kiärandens påstående Examineras, emedlertiid Remitterades Hans Andersson till Kyrckioherden Johan Tornberg at uti Gudz Ord Examineras, som dagen efter sig med Kyrckioherdens följande skriftel. Remiss infan så lydande Dat. Juccasjärff d. 16 Januarii 1722. Efter min största fliit hafr. jag undertecknat examineradt denne Hans Andersson om den swära sak som han blift. beskylt före, Nembl. at han skulle bortstulit Olof Henrikssons pening Kista; Men han giör sig aldeles oskyldig der till, beropandes sig altiit på Gudz Omnihicentiom, Cautē ergo agendum innocentem I Justum ne occidis Exod. 23.

Dette blef Tolfman Olof Henriksson Nyman förehållit, som här wid ännu intet Kan sig trygga, efter som han anförde, det han sielf med egna ögon sedt at Hans Andersson skall haft en stoor Pung full med Peningar, som han förmenar wara sina så wähl som Pungen, och påstod för den skull at Hans Andersson

Original side 432 b:

mätte framwiisa Pungen;

Borgaren Henrik Tornberg berättar at Nyman i fiohl fått af honom uti handel några Peningar och en Pung, som han säger sig wähl Kunna igien Känna, om han Kunde få see honom;

Hans Andersson förklarade sig och tillstod det han Kunnat haft både Pung och Pengr., men Anförer der hoos, at han tagit Peningr. af Fougden Petter Pipping jämte en Pung, hwilket Pipping nu närwarande bestyrchte igienom sin book och handels Specification att Hans Andersson förledne Winttras på en gång af honom tagit 80 dlr. Contant skall och gift. honom Pung der till, hwilcken Hans nu säger sig intet hafa. tillstädes efter fougden i fiohl intet fordrade pungen igien, så skall han och icke tagit honom med sig, han tillspordes om han då hade andra Pungar? hwarpå han en och annan upwiste som doch ingen Kunde Kännas wid.

Olof Nyman begiärade ytterligare at Mikkel Pellicka måtte Afhöras som nu war tillstädes, hwilken och blef förestält, som tillstod sig warit då i Kåtan närwarande då Hans Andersson blifwit införder drucken, och skall jämwähl hört at Nyman och han hafwa taltz

wid, men anförer det han intet förståt hwad Hans Kunnat tahla uti sin dryckenskap, efter som de tahlade Lapska sins emellan, utan han förmenar det de andra skohla weta det säya som innewarit och förståt Lapska språket, han skall och för sin Person intet särdeles achtat der efter, emedan han betyga Kan at Hans Andersson skall warit så fuller och öfwerlastader, at han

Original side 433 a:

intet sielf wetat hwad han talade, ty säger han de måste draga honom med Akian in till Kåta dören, och mera säger han sig i denna saken intet weta at berätta.

Pål Hansson i Öfwerbyn efterfrågades men befans icke ännu wara tillstädes, uthan ifr. Platzen bortwarande. Häradz Tingz Rätten undersökte om denne Hans Andersson frägd och goda Namn och rychte, hoos Borgarskapet och dess handelsmän, då Rådman Jakob Isaksson, fogden Petter Pipping med flere intygade, at det aldrig förspordz någon orichtighet tillförenne om honom, hwilken den tiiden han tiende hoos Afledne Rådman Planting för dräng elr. sedan; Större dehlen af Allmogen och Nämnden intygade och at det alldrig något tiufwerii om honom för detta sportz i Lappmarckerne. Hwarföre som Rätten för denne gången emot Hans Andersson städiga nekande icke wiidare Komma Kunde, i synnerhet som Olof Nymans uberopade wittne Pål Hansson i Öfwerbyn nu icke är för handen som han och dess utan till nästa Ting förmenar sig större uplyssnig ehrhålla Kunna, blef föregående Ransakning uttryckel. för parterne och wederbörande wittnen opläsin som nu infört warder;

Emedlertiid Anstår med sakens Äntela. slut till nästa Ting, börandes Hans Andersson dessförinnan opwiisa den Pung som Olof Nyman Påstår sig hafa. sedt full med Peningr., hwilcken han nu föregifr. sig icke hafa. tillstädes, och dessförinnan Kan Olof Nyman

Original side 433 b:

bättre spaning äfr. detta måhl anställa, samt vidare Andraga sine skiähl och wittnen om han några Hafwer elr. der förinnan winna Kan, då Häradz Tingz Rätten will sig alldeles uthlåta i detta målet som parterne uttryckel. företydt blef.

7.

Rådmanen ifr. Torneå stad Nils Beck, företrädde, och begiärade, at efter som han låtit instämma Lappen Per Jonsson Pissi för 9 stk. Renar som han 1716 om händer haft om hwilka han nu skall fått någon Kundskap; och berörde Pissi nu håller sig undan, dess wittnen som han nu här händer hafr. måtte blifa. i denne saken Examinerade.

Per Jonsson Pissi som lagl. och i Rättan tiid fått stämningen Kunde icke uppå noga efterfrågan ehrtappas, uthan berättades af Läns. och skickare det han hülle sig undan.

Ty afhördes Brukz Karlen Johan Spett som anförde at Amund Amundson Unnari i Caitom, hwilcken doch nu icke närwarande är, skall förledne höstars för honom berättat, det Per Jonsson Pissis Son Jon Persson wid namn skall tagit uhr dess by Rådman Beck tillhörige Renar som 1716 skulle diit rymdt, och som han Knytt 3 stk. uti en tåm tillhopa, skall han sålunda strypt en utaf dem, och mera anförde han sig icke weta i denne saken uthan tog afträde.

Karl Eriksson berättade, at samma Åhr 1716 då Per Jonsson

Original side 434 a:

sielf
reste utföre med Renarne till Rådman Beck i Cali skall han lemnat hoos honom en half Renhals, och halfa. hufwudet med tungan och strupan, såsom till widermähle at en af Beckens Renar skall blift. sielf död, men Karl Anförer at Pissi skall slachtat den, hwilcket han och berättar sig straxt hafa. sagt ham at den Renen wore slachtadt, och icke sielf död, ehuru Pissi annorlunda willa föregifa., emedan uppå Kiötet skall finnas en märckel. åtskildnad emellan dödt och slachtat Kiött, som Karl berättar sig afmärckt, enär han med Pissis goda lof lagt Kötet i grytan, och det samma Kokat samt förtärt med sin hustru; Widare Anförde Karl at detta warit just samma weka som han skall hemtat Renarne ifr. Amund Unnari, och mera sade han sig intet at berätta här om.

Erik Jonsson ifr. Sautzjärft blef förestält andragandes at Per Jonsson Pissi sielf för honom samma åhr berättat at en Ren Rådman Bäck tillhörig skall förkommit då han med honom fört båth och Not öfr. skogen till ett annat träsk och när han då släpt Renarne tillbakars i Mening at de skulle simma hem igien till byn har Sahl. Rådman Pippingz Reen Kommit till rätta, men Råd. Beckz Reen skall aldeles förkommit, och mera sade han sig intet weta säya.

Hwarföre

Original side 434 b:

som Rådman Beck nu således fått spaning på 3 stk. Renar som Per Jonsson Pissi igienom egit förwällande för honom förfarit, och nu igienom wittnen bewiist är, der han liikwähl betalt berörde Pissi sytningz lönen så wähl för desse förkomne som de öfriga, så anhåller Rådman Beck at Per Jonsson Pissi måtte påläggias at betahla honom samma 3 stk. drag ox Renar, ty Resolverades d. 20 Januarii.

Såsom Rådmannen ifr. Torneå stad Wählacht. Nils Beck hafr. lagl. låtit instämma Lappen Per Jonsson Pissi för det han 1716 9 stk. Oxrenar skall för honom förfarit, uthan At hafa. något det rin-

gaste Teckn elr. märcke efter dem upwiisa Kunnat, at de utan dess förhållande skohla wara omkomne, och berörde Lappe nu på otta dagars tiid hållit sig undan, så at han på noga giord undersökning, här wid Platzen intet Kunnat ehrtappas; så emedan berörde Råd. gienom 3ne wittnen hwilcka alle blift. särskilt Examinerade, Nembl. Brukz Karlen Johan Spett, Nybyggarne Karl Henriksson och Erik Jonsson Ståhlacka, nogsamtt bewiisar at trenne stk. af förenämde Oxrenar igienom Lappens wärdzlösa åtbörder Kommit för honom att blift. förlorade, der han likwähl tagit betahlning efter wanligheten, för det han skulle Achta dem wähl.

Ty dömmet Häradz Tingz Rätten honom Per Jonsson Pissi skyldig at utan ringaste giensäyelse ofördröyel. tillställa Rådman Nils Beck 3 liika duchtige Ox Renar igien och der till med uti Expenser Ett lodh, detta alt liikmätigt Kongl. Mayttz. Förordning Ao. 1695 § 2.

8.

Nybyggare Sonen Olof Larsson ifr. Kock Suoando företrädde, angifwandes sig wilja optaga Kocksuoando Boställe som nu på en lång tiid, Nembl. 13 åhr legat Öde Alldeles, samt derföre efter förflutne friihetz Åhr wederbörl. Cronones utskylder ehrlägga, ehribudandes derföre jämwähl borgen och löftes Män efter förordningarne, och som Befallingzman Petter Pipping här wid intet fan at påminna, lade Rätten till Länz- och Nämde mäns bepröfwande, huru många Friihetz åhr han till dess Cultiverande skulle behöfa som för ortens swaga wilckor skull och berörde Boställes utiråkade Ödesmähl tilldömma honom 15 åhrs friihetz för alla skatter och utlager, så at han i anseende der till första gången Kommer at Taxeras Åhr 1736, hwilket doch hr. Baron och Landzhöfdingens widare approbation underkastas skall.

Så emedan detta Kocksuoando efter noga giord undersökning förnimes lyda innom Lappmarckz rör- och råmärcka så till dess skog och Marck som fiske wattn, warder berörde Olof Larsson af Häradz Tingz Rätten efterlätit liikmätigt Kongl. Mtz. allernådigste Placater

Original side 435 b:

Af d. 27 Sept. 1673 samt d. 3 Sept. 1695 förenämde Kocksuoando här innom Lappmarckz råå belägne Ödes boställe, fullkoml. uptaga, husligen bebygga, samt dess tillhörige Jordemän med åkers uptagande och ängars rödjande så emolera och opbruka, som det sig uppå denna orten giöra låter, doch förbiudes att olaga och öfr. flödigtt Swidiande, hwarigenom skogen Kan utödas wider both som lag förmåhr; Men efter förslutne friihetz åhr, bör denne Olof Larsson fullkom. som andra Nybyggare skattläggas, med hwilka han öfr. alt giöres liik, och till följe der af blifr. frii för Knechte skrifning i alla tiider.

9.

Såsom Margrete Andersdotter, Henr. Larssons hustru uti Nederbyn, bewiisar at hon uti dess afledne Fader Anders Pickkarainens liifz tiid och under de Åhren, som han tiente för 23 åhr sedan lemnat sin Fader till förwaring 4 stk. Wajor och 1 stk. Ox-Rehn samt 8 dlr. Kmt. Hwilcka hon ännu till Datum intet Kunnat utbekomma;

Fördenskull pröfwar Rätten skiähligt at dess Stiuf Moder Ella Nilstr. som största dehlen af Pickkarainens Egendomb i Anledning af Testamentet d. 15 Janu. innewarande åhr Kommer at till tilträda, bör samma Renar och Peningar till henne utlefwerera.

10.

Här wid framträdde å Nyo Anders Pickkarainens Enckia Ella Nilstr. Testamentet af d. 15 Janu. 1722 intygat af Gjertrud Stefansdr., Gabriel Johansson,

Original side 436 a:

Johan Johansson och Johan Nilsson Keisare sålydande, at de tillstå och bekiänna det Lappen Anders Pickkarainen på sitt yttersta uti deras närwaro testamenterat all sin lilla Egendom både i löst och fast till sin hustru Ella Nilsdotter, och sonen Nils, at förändra hans efterlemnade Arfwingar orubbat få behålla och besittia, men hwad de 7 stk. Renar anbelangar som äro i bemte. Sahl. Pickkaraises märcke, Nembl. 1 Oxreen, 2 stk. Wayor, 1 oraka, 1 Wuognell och 2 stk. Kalfwar, skohla Komma till dehlning, hwad der af blifwer i behåll sedan de fått honom wähl och hederl. till grafr. och giäld betalt, att han Sahl. Man på sitt yttersta sålunda talt af ett godt och moget förstånd, och oss till wittne till sig Kallat, wilje wii samtele. med våra lifr. Edh bekräfta.

Enckian Ella Nilstr. förliiktes med sine stiuf döttrar Margrete, Brita och Sigrid Anders döttrar således at Enckian skall betahla all giälden samt begrafningz omkostnaden efter Anders Pickkarainen och lefwerera dem till dehlningz de 7 stk. Renar, som Pickkarainen uti sitt Testamente d. 15 Janu. 1722 omrörer, item 5 hisnar, 5 wuotraip, 2 stk. båtar, 6 stk. giäddmåckor, 2 stk. yxar, 30 famnar Not, 1 gl. Koppar Kittell, om 7 mrk., och det gla. Kåta Tacket, noch 18 öre Kmt. i Penningar, hwar med Parterne uti denne Arfs twisten aldeles blifa. åtskile.

11.

Dett hade wähl Nybyggaren Morten Jönsson uti Wittingi låtit instämma Bonden Johan Henriksson ifr. Terände, för det han emot deras Contract som in originali upwiistes skall förledne Sommars

fiskat uti de till honom pantsatte fiske wattnen Herra-

Original side 436 b:

Mucka, Kynsin Kiskommajärf och Sattamucka; Men som berörde bonde nu tillböd sig wilja lösa sitt wattn igien, emot den bekomne pant-skillingens återställande, och Morten Jönsson äfw. wähl der med wiste sig nögder, för den skull lät och Häradz Tingz Rätten der wid förblifa.

12.

Mikkel Andersson Pellicka ifr. Pajala beswärade sig öfwer Lappmannen Thomas Olsson Nothi Angående ett Reen bytte som han för et år sedan giort med honom uti några Personers närwaro, Nembl. Nils Olsson och Olof Olsson ifr. Karadis, Olof Olsson ifr. Lainio, samt Mikkel Dynisson ifr. Lådwiki, i ty han först gifwit honom på handen en half Caroln. och sedan har han gift. honom emellan på Renen 8 dlr., så at Thomas skall nu hafa. hoos sig både Renen och penningarne;

Thomas Noti tillstod detta wähl men wille förebära at desse Penningar skulle wara på en annan Ren gifne, som Pellika redan för detta förfarit, Hwilcket han doch emot ofwannämde wittnes berättelse icke gitte bewiisa;

Fördenskull stannade Rätten uti sådant slut at Thomas Olsson Noti bör återställa till Mikkel Pellika den Sälde Renen och der till med uti Expenser 6 mrk. Kmt. Hwar med de och blifa. åtskilde.

13.

Efter som Henrik Henriksson Winter i Nederbyn som emottagit en Kiör Rehn för 3 år sedan af Bonden Petter Hansson i Pello, och der till med betalningen samma Rehn efter egit tillstående till Johan Andersson på Taborsberg, som Anförer att han den samma slachtat;

Ty ehrckiäner Häradz Tingz Rätten honom Henrik Henriksson Winter skyldig at straxt tillställa berörde bonde Petter Hansson en god Kiör Reen i stället elr. dess wärde och der till med uti Expenser 2 dlr. 8 öre Kmt. hafdes. Petter Hansson at här om sökia Executors vidare handräkning.

14.

Såsom Tolfman Mons Eriksson ifr. Enoteckis bewiisar uppå Lappen Nils Larsson Wassaras wägnar ibid. det för honom ännu uppå några Muddar skall fattas 20 alr. Wallmar, som afledne Henrik Madsson i

Pajala bort utbetahla, men i Liifztiiden intet fullgiort;

Ty ehrkiänner Häradz Tingz Rätten dess Son Mads Henriksson ibid. som nu här närwarande är, skyldig at samma giöld, nembl. 20 alr. wallmar elr. dess wärde till bemte. Mons Eriksson ifr. sig lefwererar, då han ifr. alt vidare tilltahl i detta måhlet befriiat warder.

15.

Såsom Mads Håkansson Dager igienom Tolfmänene Per Pocka, Henrik Biörndahler och Johan Larsson Påfwe betygar at honom blifr. tilldömt 2 delar af dett Silfr. bältet, som dess barn af förra giftet äga en dehl uti, Så Kan och nu Häradz

Original side 437 b:

Rätten härutinnan ingen Ändring tillåta, uthan det blifr. der wiid, hwilcket honom Mads Håkansson Dagar till efterrättelse länder.

16.

Dett beswärrar sig Ella Nilstr. Afledne Anders Pickarainens Encka öfr. Bonden Hans Hansson i Terände, det skall han giöra henne stort intrång och förfång uppå dess fiskewatten Kentowuomajärfwi samt uti dess skog och gilder Marck;

Fördenskull blifr. han wid 40 mrk. Smtz. Wiite förbuden at vidare berörde Enckia uppå dess land och strand at förfördehla liikmätigt denne Rättens Resolution ao. 1691.

17.

Anders Nilsson Walki som nu för 3 år sedan funnit en Reen Kalf uthan märcke, och den ährl. offentel. på Tinget låtit uplysa, så at det är nu tridie gången Kländerlöst skiedt, uthan att någon sig med skiäh angifr. at wara rätta ägare af den samma; warder nu här igienom Lagl. efterlåtitt at samma Rehn såsom Annan dess Ägendom få nyttia bruka och behålla, uthan någons vidare tilltahl, och Kländer i framtiiden.

18.

Enär som Anders Olssons hustru Kirstin i Caitom bekommer igien sin sielfr. sked utaf Knut Gunnarsson ifr. Caitom, som dess Piga Ella Jonkarusdr. funnit, bör hustru Kirstin betahla och ifr. sig lefwerera en tridie dehl af Skedens wärde hwar med de blifa. åtskilde.

Original side 438 a:

19.

Såsom Morten Jönsson uti Wittinge på Syskonens och Stärbhusetz wägnar der samma städes, begiärar att uppsyningzmannen Lorentz Grape jämte Tolfman Mons Mortensson i Lainio skohla med första förfoga sig diit åt at dehla den i boet befintel. Egendomen Lagl. wederbörande Arftagare emellan;

Fördenskull warda de och härmed till samma beställning förordnade, och åligger dem sedan wid nästa Ting at derföre tillbörligh beskied och redo giöra.

20.

Emedan Lappen Hans Andersson wid ett ansenligt wite Nembl. 40 mrk. Smt. nu först till en begynnelse sielf Kraft afsagt sig ifr. bränwiins Supande på tre runda åhr omkring, och der ifr. till ett wittnesbörd anhåller om några ratar af domhafwanden; Så Kan denne hans begiäran så mycket mindre förwägras, som den icke allenast uti sig sielf är Christel. uthan och wärckel. leräm wärd. och åligger för den skull Hans Andersson at hålla redel. Hwad han nu Gudi till ähra och sig sielf till förbättringh Christel. utfäst hafr. Hwilket honom härmedelst till efterrettelse länder.

21.

Emedan som Thomas Nilsson Mangi hwilcken nästl. wintrras war af Lensman Henrik Jonsson och Skiutzrättaren Per Larsson dömde at skiutza domhafwandens Lass här ifr. Platzen, intet tillsett fyllest uthan

Original side 438 b:

brustit åt en Reen, som han liikwähl bordt hafa. till Handz, hwarmedelst Olof Wuornio som gick med berörde Lass för Lön och Lego i dess ställe, blef nödsakat at tillgripa sin egen Reen, på det at Skiutzen icke skulle Komma att studza, hwilken under wägen för honom död blift.;

Så pröf. Häradz Tingz Rätten för skiähligt och rättwiist, det bör Thomas Nilsson Mangi sig sielf till wärlförtient näpst för dess sielfz wäld och försummelse samt androm till sky och warnagell, nu straxt ersättia berörde Olof Wuornio en liika god Reen, och blifa. de så uti detta måhlet utskilde, samt all wiidare twist dem emillan här öfwer uphäfwen.

22.

Bonden Mikkel Holm ifr. Lådwickan hafr. Lagl. låtit instämman Lappen Henrik Larsson Påcka för det han olofl. borttagit dess Reen ifr. Anders Pickares by och den slachtat, som Enckia Ella Nilstr. nu betygar så wähl som Nils Johansson Keisar närwarande; Men som Han sig undanhåller och ännu intet Kan ertappas, så dömmar Härads Tingz Rätten honom skyldig at han uthan ringaste giensäielse ofördragel. tillställer berörde Bonde Mikkel Holm en Ox Reen och det liikmätigt Kongl. Förordningens de Ao. 1695 § 2.

23.

Lars Mikkelsson uti Öfwerbyn beswärade sig fuller öfr. dess Swärmoder Mads Andersson Pingis Enckia Elin Madsdr. för någon Arfskap som hon ännu efter dess afl. Swärfader skall

Original side 439 a:

honom förhålla; men som de uti detta måhlet omsider blefo. förlikte at han gifr. honom En Klädes Tack[?], och en Reen och en Silfr. Sked, emot den Rutto som han gift. för sin hustru som är nyl. död blifn. uthan barn, till det som han redan bekommit, han och wiiste sig der med wara nögder; Ty lät och Härads Rätten der wid förblifa., efter det de nu och det samma med handaband in för Rätten bestyrckte.

24.

Såsom Lappen Jon Mikkelsson beswärar sig öfr. Nämndemannen Olof Henriksson Nyman som skall förhålla honom et Sölfr. bälte om 3 Rixdlr. värde för uthan Arbetz lönen, hwar så han berättar sig hafa. wittnen uti Norrige, begiärandes at Olof Henriksson måtte tillhållas att Komma honom der sammastädes till laglt. Answar;

Fördenskull blef Olof Henriksson nu pålagder at sig der sammastädes in för Lag och Rätt inställa, samt lagligen denne saken förklara.

25.

Emedan Bonden Mikkel Olsson ifr. Ruskåla i genom wittnen, Borgaren Erik Häggman, Samt Nämndemannen Mikkel Nilssons intygan beviisar at Kyrckiowärden Olof Henriksson intet ännå skall honom betalt den Ren waja, Orak och Kalf, samt 1715 åhrs ostar som han af honom Kiöpt för åtskillige Pertzedlar;

Olof Henriksson intet heller här till neka Kan, uthan förebär allenast det han denna

Original side 439 b:

Gäld icke minnes; Ty dömes Kyrckiowärden Olof Henriksson skyldig at strax betahla samma Reen diur och uti Expenser 16 öre Smt.

26.

Anders Persson Pära som efter ingången förlikning nu för Rätten med Olof Henriksson Kyrckiowärd, bör af honom bekomma 3 lodh Constant för Ox Reen som de twistat om, warder detta till efterrättelse lemnat och nu Annoterat.

27.

Landzfishalen Johan Hallen med Borgarne Jakob Biörn och Josef Beck, hafr. wähl låtit instämma Rådman Jakob Isakssons hustru Stina Planting om några Skälssord och hemgång som hon uti dess qwarteer nyl. wid bruket begådt, hwarpå de beropa sig till wittnes Borgaren Amund Tornberg, Sergeanten Hans Tybelius ifr. Neder Calis med fierdingz Karl. Axel Mortensson, så blefwo desse parter förestälta d. 18 Janu. men som Jakob Isaksson begiärte dilation till dagen efter, så wida han förmeente Komma sig till en wänligh förlikning med dem dess förinnan, så blef och honom det samma af bewiljat.

Den 19 Janu. blefo parterne åter igien efterskickade som och sig infunno, och på noga föreställande, at de skulle beqwämma sig om det icke redan skiedt wore till förlikningz uti detta måhlet, efter som Rådman Jakob Isakssons hustru torde i hastighet

Original side 440 a:

Kunnat

fälla några Oanständige Ord, swarade Alle att de wore der till benägne, förklarades sig Jakob Isaksson, att han intet annat wiste med fiscalen Hallen såwähl som Borgarne Jakob Biörn och Josef Beck än ähra och godt, hwar på han will gifa. dem hand, men der de icke der wid skulle wilja låta sig åtnöia, förbehåller han sig igienom sin inlefwererade skrift af d. 19 Janu. 1722, at få niuta laga tiid till goda efter Kongl. Förordningen; Hwarföre och som de således nu förliktes, så lät och Rätten der wid förblifa. som efter begiäran antecknat warder.

28.

Erik Persson Päri beswärade sig öfr. Norska Lappen Amund Olsson Gunnar för Någon gäld af 4 Wåg som han skall wara skyldig till dess afledne Fader Päri; Men Amund Olsson påstod at han skall den samma gäld tillförene betalt till hans Fader Per Olsson Päri, uti 2ne Mäns närwaro, Nembl. Norska Lapparne Henrik Larsson och Mik-

kel Larsson, hwilka skola Kunna intyga at han betalt två renar som giälden skall härflyta af, Nembl. den ena med 2 Cannor bränwiin och 4 al. tobak, och den 2dra med En Silfr. Sked, hwilcket Anders Nilsson Walki och Jon Mikkelsson närwarande jämwähl intyga sant wara;

Fördenskull der Erik Persson Pärei intet will ännu här med låta sig benöia, Kan han hoos wederbörande domhafwande i Norriget låta afhöra Henrik Larsson och Mikkel Larsson, hwad de om denne Silfr. skeder

Original side 440 b:

på sin redelighet weta at betyga.

29.

Nils Nilsson Eira ifr. Caitoma som slagit Norska Lappen Olof Andersson Tiupp 3 stk. blod sår uti witnen Amund Persson Newak, item Anders Amundsson Norjes Lappens närwaro, uthan någon gifwen Ord-sak elr. föregången twist, dömes i Anledning af det 10de Capit. Såräm. B. me wilja L.L. till 3 gånger 6 mrk. Smtz. Sakören.

30.

Det beswarar sig Jon Nilsson Nicki ifr. Sariwuoma Att Anders Andersson Labba skall intränga sig uppå dess Land som han nu öfr. 15 åhrs tiid roligen possiderat och bebodt hafr., och skall der hoos giöra honom stort intrång uti dess skog och gilder marck, hwar igienom han tagit stor skada, och brist på de skogzdiur, som han tillförade warit wan at fånga der städes, anhållandes dy at berörde Labba måtte Lagln. blifa. förbuden och afsträkt ifr. et sliikt wåldsammeligit inträngande; och som Anders Andersson Labba här emot intet särdeles at inwända hade;

Ty blifr. han wid 40 mrk. Smtz. straff förbuden at ingalunda å wärcka denne Jon Nilssons rätta och tillständiga skatte land och skog, uthan bör han först dess goda lof och Minne der till hafwa, om han några snarar och gilder der sammastädes upsättia will.

31.

Angående den twistighet som Brukz Karlen Per Swahla söker at föra med sin Swärmoder Karin Henriksdr. ifr. Sopparo, angående några

Original side 441 a:

Renar så wähl som 8 dlr. Kmt., hwilka han påstår, att han måste till dess hustru Anna Henriksdr., som för detta haft dess afl.

Son Per Eriksson till Man, nu straxt aflewera, jämte Expenser för det som 2ne gånger tillförene måst förgiäfwes resa opføre till Lainio, som skall wara emot 20 Miihl wäg; Så remitterades de nu till förliikningz i så Måtto, at Karin Henriksdr. ifr. Soppero gifr. honom uti et för alt 5 stk. Wayor samt 8 rdl. Kmt. då Per Swalas präntion uppå Kalfwarne och en Runo Waja, jämte de 20 lod Silfr. som skall warit berörde hustru uti Mårgongåfwo till-sagd, då hon trädde i Ächtenskap med dess afl. Son Per Eriksson jämte Alla Expenser å bägge Siider så wähl som all wiidare twist-ighet i detta måhlet dem emellan aldeles bliffr. uphäfwen, som parterne företydt blef.

32.

De 4 Kanner Bränwiin som Ella Eriksdr. ifr. Pello lemnat till Olof Olsson i Lainio at sälja, bör han henne återställa elr. dess wärde 4re Kannan som det nu uppå denne orten Kan Kosta, och der han något hafr. emot Saldaterne at Kлага, som han föregifr. skohla hafa. röfwat samma bränwiin af honom, så bör han söka dem uppå wederbörl. ort, warandes de samma Soldater wid Namn Anders Seipi, Olof Kylli, och Johan Biörnfoot, uti Pello by, som Erik Jönsson denne Pigans Far skall weta intyga.

Original side 446 b:

33.

Sedan Allmogen efter förledne Åhrs bewillning samtyckt at föra nödige Ståckar till Prästegården, Allenast Kyrckioherden skulle sielf wilja låta upsättia de förfallne husen, efter Lapparne der med icke skohla wara bewante, Hwilcket de lofwade betahla, Så förestälte Kyrckioherden hr. Johan Tornberg, at han till följe der af nu berörde huus förfärdigat; Men som icke Alla skattlappar framfört nödige Ståckar, så lemnade han till deras egit utlåtande hwad de uti Penningar mera borde Komma at contribuera, som i detta måhlet sin skyldighet eftersatt, begiärande elliest för en Cammare och 1 Stugu uppbyggnad och annan Reparation 100 dlr. Kmt. som han nu förfärdigat; doch efter nogaste betingande torde han sig benöya låta med några och 70 dlr. Kmt.

Ty aftaltes med allmogen at efter som icke alle fört de dem pålagde Ståckar till en Cammars och stugus upsättiande till Prästegården, det de som fört skohla ehrlägga 6 öre Smt. och de öfriga åter som intet fört ståckar skohla betahla 12 öre Smt., hwarpå Allmogen straxt efter Lappfougdens uträkning begynte sammanskiuta berörde Penningar som bestiga till 105 dlr. 1/2 öre, då Morten Henriksson uti Wittinge för Tingz Stugans lagande först bekom 9 dlr. Kmt., Sedan

Original side 447 a:

betaltes Lapfougden för dess Rest 21 dlr. 29 1/2 öre, vid. Protocoll. 1721 § 25, hwar på Kyrckioherden Tornberg för dess giorde Reparation på Allmogens wagnar å Prästegården bekom 74 dlr. 3 öre Kmt. som efter wederbörandes Anhållan härmedelst antecknat warder.

34.

Sedan ransakades upbördz Längden Man ifr. Man och så wida den befans efter Specificationen richtig, blef den af Häradz Rätten Verificerat. Actum ut Supra.

Således uppå Juccasjärfwi Tingzställe och Torneå Lappmarck, sak-erne wara angifne, uptagne, ransakade, skiärskådade och afdömde, wittnar med Namn och Signete

På Häradz Tingz Rättens Wagnar

Carl Sadlin

Original side 442 b:

Anno 1722 d. 24 och 26 January höltz Ordinarie Allmänne Häradz Ting med Allmogen af Torneå Lappmarck uppå Enoteckis Tingställe i närwaro af Tingztolcken Abraham Abrahamsson samt wanlige Häradz Edsworne Nämde män

Jöns Mikkelsson Kyro i Peldowuoma	Mons Eriksson i Sondowara
Jon Johansson i Rounulla	Henrik Larsson Wasara ibid.
Olof Persson Heika ibidem	Anders Persson Jounus i Roun.

1.

Sedan Rätten hade satt sig Publicerades Ting och Tingzfridh efter wanligheten, Hwar på för allmogen blef uppläsit och uttolckat dhe samma stycken och Kongl. Mayttz. förordningar som uti föregående Juccasjerfwi Rättens hållne Protocoll finnes Specificerade.

2.

Sacellanus hr. Johan Wigelius föredrog att Tolfman Olof Persson Heiko skall fält några oanständige ord emot honom, då han mycket drucken sistl. Trettondagz afton skall hoos honom inkommit, hwilket gla. Länsman Per Larsson Guttorm skall åhört och han till wittnes sig åberopade, som på tillfrågan såluda berättade att Olof Persson skall sagt på Lappska det han skulle upäta Prästen.

Här öfwer

Original side 443 a:

för Klarade sig Olof Persson Heiko, at han sådant intet Kan minnas efter som han skall warit mycket drucken, doch säyer han at der han skall sagt något torde hans mening Kommit galigt fram, emedan hans mening warit sådanna at prästen skall så prädike så at Gudz ord är Lika som opp Menniskian Lefwandes, beder fördenskull nu om förlikelsse om dess ord så galne fallit som om honom betygat warder, samt at prästen wille honom sådant eftergifwa; hwar till som hr. Wigelius sig icke obenägen wiste så framt Heiko skulle wilja gifwa något ad piosusus, hwilket han icke allenast intet förwägrade utan och der hoos utfäste at han aldeles skulle aflägga bränwins supande, begiärandes at Rätten der på wille et ansee ligit wite sättia, så wida han der med skulle beträdas att vidare omgå;

Ty resolverade Häradz Tingz Rätten Såssom Tolfman Olof Persson Heiko sielf tillstår och bekiänner at han uti dess fyllerii Kunnat fälla några Oanständiga Ord emot Sacellanus Dom. Johannem Wigelium, hwilken han nu och in för Rätta afbeder och utlåfwer at taga sig för slika Ordenligheter hädan efter till wara, hr. Wig-

elius och betygar at wilja denne gången hafwa dess Oförståndh tillgifwit, efter han der hoos åtfäster att till pios Usus gifwa wilja 4 Caroliner, så låter Häradz Tingz Rätten der wid beroo. Men som denne Olof Persson derhoos sielf Kraft Lofwar widh et ansenligit wite af 40 mrkr. Smt. at på 3ne års tidh afhålla sig ifrån bränwins supande, och der öfwer till ett wittnesbörd anhåller

Original side 443 b:

om några radar af domstohlen. Så kan denne hans begiäran så mycket mindre förwägras, som den icke allenast uti sig sielf är Christlåflig utan och wärkeligen beröm wärd. Och åligger förden-skull Olof Persson Heika at hålla redel. hwad han nu Gudi till ähra och sig sielf till förbättring Christlåfl. utfäst hafwar hwilket honom här med till efterrättelsse Länder och på begiäran extraherades.

3.

Rounulla bys folck beswärade sig samt. igenom Länsman Thomas Amundsson Nirpi, Tolfmännen Jon Johansson, Anders Persson Jounus och Nils Komars, Lars Josefsson samt Knut Johansson der öfr. at nu på några åhr dhe blifwit betungade med högre skiutzning än som tillförne wanligit warit, så att Sondowara och Peldojerfwi byar altid förr med dem Concurrerat till en trediedehl uti skiutzen, hwarföre dhe på twenne Laga Ting med berörde byar twistat och ännu intet till någon förening wederbörligen Komma Kunnat;

Så Emedan Häradz Tingz Rätten har noga öfwerwägat berörde byars skiähl å begge sidor, finner och att Rounulla by och wähl äger mehra renmacht än Sondowara och Peldojerfwi Lappar Kunna för tiden hafwa at tillgå, men icke dess mindre bewises att Lapparne hafwa dersammastädes icke allenast så mycken fohlenskap sielfwa som till skiutsens betrefwande Kan erfordas, utan och Nybyggaren Nils Eriksson, Klemmet Eriksson och Samuel Olsson Riska med flere så många Renar Kunna tilgå, hwilket dhe och sielfwa tillstå måste, att dhe wähl uti Egne ärender både till Wäster Siöhn så wähl som annorstädes beqwämeligen resa Kunna;

Fördenskuil i betrachtande der af fan Häradz Tingz Rätten skiäl-igt

Original side 444 a:

Likmätigt Kongl. Mayttz. förordning af den 8 July 1695 § 23 at berörde byars twistighet i detta målet således bewirka, dett Sondowara och Peldojerfwi inwånare hwart Tredie åhr utgiöra 3de dhelen af Skiutzen emot Rounulla allmogen, men dhe andra twänne åhren utgiöra dhe allenast på samma sätt som nu warit brukeligt, hwar emot som parterne intet med skiähl på någondera sidan Klandra Kunde, utan fast mehra sielfwa billigheten Likmätigt god er-

kiände, ty blef och detta härmedelst till Protocols infört samt denne föreningz skrift dem emillan, wederbörande till efterrättelse Extraherat.

4.

Såsom Samuel Olsson Riska i Ediwuoma hafwer inför Rätta med arfwingarne öfwer dess framledne Moders arfzlott öfwerens Kommit och derpå richtig delning tillstått, så att ingen hwarken nu eller framdeles skall hafwa macht, at samma förening uprifwa,

Fördenskull warder detta honom till et bewis här öfwer meddelat och lemnas honom nu frihet at träda uti annat giftomåhl efter dess egit gåttfinnande, allenast han der öfr. anmodar wederbörande Prästeskap efter förordning. till Lysningz erhållande.

5.

Olof Jonsson Soros änkia Elin Päiwisdotter, förliktes med Nils Olsson Lådwick och dess hustru Margrete Amundsdotter om Kittlarne som förledne åhr woro framme, sålunda, att Margrete Amundsdotter gifr. henne 5

Original side 444 b:

wåg eller des wärde, hwarmed dhe blifwa åtskilde som annoteras.

6.

Aslack Andersson Orbis och dess Måg Daniel Amundsson Uggia företrädde, anförandes at dem emillan fuller twistighet warit om någon arfskap, som Uggia efter dess framledne Swärmoder påstå will, hwar om nu ingen efterrättelsse hoos dem Kan finnas, Kunde icke heller Rätten hafwa någon kundskap här om, efter som arf-skiftet skiett uti afledne Inspectoren Salomon Steigmans tid för 30 åhr sedan, hwilket dhe sielfwa tillstå måste;

Fördenskull blifwer deras twist i så beskaffat måhl, dem emillan här medelst aldeles upphäfwen.

7.

Olof Amundsson Wolto förestältes som på 3 års tidh intet Kommit i blandt församlingens Gemeenskapp skall icke heller utstädt dess 3 gånger pålagde Kyrckiostraff, utan allenast en gång, efter han fruchtat före, at wiidare framkomma, enär Proubsten Magist. Henrik Forbus intet wille släppa honom till Kyrckioplicht för än han framwiste Sedelen som skiedde 1720, hwilcken han icke skall haft till handz den gangen, hwarföre han fruchtat at efter Proubsten

intet will intaga migh så lærer jag ännu wara osäker om mitt Liif, har derföre alt sedan hållit sigh undan, Men som han nu igenom Lage Medell

Originals side 445 a:

blifwit för rätta stäld, ock anbringer allenast till sine uhrsächt sin förskräckelsse, så betygar han och derhoos medh Ödmiuka åtbörder att han gierna will komma i Gudz församlingh och undergå Kyrckiostraffet sampt sådan efter bättra sitt Lefwerne:

Ty tillspordes hehla allmogen om de nu hafwa någit att anbringa öfwer dess tiufwestycken som han tillförne warit berychtader och dömd före, hwilcken enhålligt betygade att de för denne gången der om intet hafwa att andraga.

Men Tolfman Jon Johansson upwiste en Sedell i från Rayden Mårtensson i Norget daterat Skiboten d. 4 Decemb. 1720, hwarutinnan han påtyder Olof Wolto at hafwa tagit en Kittel af honom som skall wägt 8 mrk., hwilcket Olof till står wara skedt samma som-mar då hans hustru Marget Olofsdotter skall beskylt honom at hafwa besufwit en äncka som skall warit dess Syskonebarn widh namn Brita Andersdotter hwaröfwer till ett wittnes bördh har han tagit Kitteln uppenbarligen, som Lars Pedersson och Henrik Guttormsson Norrjes Lappar närwarande bewittnade, hwilken han nu berättar wara hoos Mikkel Pellicka ifrån Woyakala samma Sommar af honom pantsatt och derpå tagit 4 Carolr. i Penningar.

Elljest anfördes af Mikkel Hwit ifrån Noriet af den 9 Juli 1720 at denne Olof jempte Thomas Nilsson ibidem skall haft sälskap och föröfwat nogra Tiufweriier i Noryet, i synnerheet nembnes at han skall tagit af Olof Pedersson en byssa som Brodren Lars Pedersson närwarande tillstodh

Original side 445 b:

som Olof Wolto bewiste at han den samma fått tillbakes. Men dertill nekade han aldehles, Nembl. at hafwa stulit någon fisk af Nils Jonsson Kurranes som allenast skall warit en misstancka hoos Lapparne i Norriet efter Lars Pederssons intygan; hwarföre som Olof Wolto intet befinnas hafwa öfwat någon stöldh, mindre andra wåldsomheeter begått under den tiiden som han stulit ifrån Gudz huus och församlingens Gemeenskap, Pröfwar Rätten skieligt det han böör för alt tilltahl i detta måhlet wara frii, och nu wederbörl. hoos Prästerskapet sigh infinna, att den resterande Kyrckioplichten jemwähl undergå ofördreyeligen, sampt derhoos till ställa Norries Mannen Raiden Mortensson elr. dess Fullmächtig Tolfmannen Johan Johansson den omrörde Kopparkittelen elr. dess rätta wärde, som Olof Amundsson Wolto medh ödmiuka åtbörder nu uthlofwade sedan detta blift. för honom wederbörligen uppläste.

8.

Sedan förestältes Ogifte Personen Henrik Thomasson som befinnas och sielf tillstår att hafwa Lägrat twenne Qwinnos Personer Nembl. änckan Brita Andersdotter och Konan eller Pigan Ingrid Persdotter ifrån Rounulla, dock således att han Ingendera om Echtenskapz Löftet försäkrat,

Original side 446 a:

hafwandes han medh dem bägge barn tillsammans aflat, som jembwähl Lofwer. Och som han sielf tillbödh att ächta Brita Andersdotter, så kunde Rätten honom sådant intet förwägra sedan han till Kyrckian efter Kongl. Mayttz. förordning erlagt 2 dlr. Smt. för tidigt Sängelagh. Men för det öfriga dömas han såssom förste gången bedrifwit Lägersmåhl till 40 mrk. Smt. efter Kongl. Maytz. förordningh af d. 3 Jan. 1694 och Pigan Ingrid Persdotter, jembwähl första gången till 20 mrk. dito Mynt, samt stände der hoos hwar sin Söndagh uppenbara Kiörckio-
pflicht efter Kiörckiolagens 9 C. 4. §. Och som barnet Lefwer, pröfwar Rätten skiäligt, det Henrik Thomasson i anseende till dess Fattigdomb för alt vidare bör förskonas enär han ärligen till barnets föde och upfostring erlagt 2 dlr. 8 öre Kmt. till dess det sigh sielf nähra Kan. Ofwannembe Delinqventer betalte straxt deras Sackören medh Penningar och blefwo fördy till Ven. Minist. remitterade efter förordningen.

9.

Lappmannen Nils Nilsson Komas twistade med Henrik Guttorm gamla Ländzmans Sohn, Om en Reen som skall för honom blifwit fiälflychtigh och kommit i denne synnares by, skolandes han haft tömen på sigh; Henrik nedkade, det han aldrih skall sedt någon Reen; Men Komas föredrough till wittnes Rasmus Larsson Lalla som skall

Original side 446 b:

wetta,
här om betyga, Hwilcken och nu aflade, utan någons Klander och Jäf dess wittnes Eedh Betygandes det han sedt Komma till Norges Lapparne Rast Anderssons och Lars Perssons item Nils Thomassons by, hwarest de bodt tillsammans och Henrik Guttorm medh uti 3 Kåta lag, 2ne stk. fremmande Renar som haft Tömar på sigh, och skall han förmärckt at den ena Reenen haft på sigh Nils Komas märcke, men den andre skahl haft på sig Amund Andersson Piltos märcke, och skall detta wara skiedt förledne åhr 1721 Andersmässotiiden.

Lars Nilsson Wassara förestältes som berättade det han hört, att Henrik Guttorms Piiga Anna Nilsson Sicko skall bundit desse Renar fast i Skougen som Nils Thomasson, hwilken jemwähl i byn

bodt skall för honom sagt, men nu befinnes han wara bortrester att wäga till Koutokeino, och Piigan är icke heller tillstädes.

Gl. skickaren Thomas Mortensson anförde att samma Renar Kommit till dessa förenembdes by, som han skall Kunnat förnimma på Reenspåren och Tömarne, hwilka de släpat efter sigh, Rast Andersson med Lars Pedersson betyga sig aldeles intet hafwa hört här om något tillfören talas; men Henrik Guttorm nekade enständigt att någonsin denne Rehn honom witterl. kommit tillgodo;

Fördenskull anstår medh denne Sakens afgjörande till näste Ting, til hwilken tidh förberörde Perssoner böra instämmas.

10.

Dett twistade Ländzman Thomas Amundsson Nirpi, till Gl. Ländzman Per Larsson Guttorm om en Waya Kalf och Orak, som Thomas Amundsson påstår kommit att blandas ihoopa medh Swarandes Renar. Men Per Larsson will medh Eedh erhålla wara sig tillhörige;

Fördenskull som desse parter intet Kunde på annat sätt åthskilljas, Ty Disponerades de till Lottkastande förmedelst hwilcket sedan skadan war dem emillan halfwerat, Wayjan föll uppå Ländzman Thomas Amundssons Guttorms sida, hwarmed desse parter blefwo åtskilde som till framdeles säkerheet annoteras.

11.

Sedan företrädde Lars Andersson i Rounulla och kiärade till Lars Olsson Tallia för 6 stk. Renar som han skall slachtat flåt och uppätit för honom, uti hwilcken saak parterne föresloug i förstone förlikning, hwartill Liikwähl ingedera willa sig begifwa;

Fördenskull blefwo de af parterne

Original side 447 b:

åberopade wittnen förekallade i dette måhlet, och först Nils Hansson Blindh en fattig man doch af gott rychte och dess Sohn Jon Nilsson som nu berättas ware 16 åhr, och skall gåt till herrans Nattwårdh en gång som Mons Eriksson och Henrik Larsson Wassara medh flere intygade, så wähl som Capellanen hr. Johan Wigelius.

Nils Hansson Blindh som antougz till wittne på bägge siidorne aflade den wanlige Eden utan Jäf, och anförde sedan derpå, hwadh dess Son sagt för honom för 4 åhr sedan, då Renarne Kommit bort för Lars Josefsson, då berörde Gåsse Jon Nilsson warit dräng hoos Lars Hurri som bodt i samma byn medh denne dess broder Lars Olsson Tallia, Nembln. at 6 Renar kommit till deras by som alle haft

Lars Anderssons märcka på sig, af hwilcka Lars Olsson Tallia och Lars Hurri straxt 2ne stk. strypte och de öfrige sedan något efteråt, hwilcket Gåssen Jon straxt sade för fadren, och Medan han ännu war i tiensten hoos Lars Hurri, samma dag om aftonen, då han kiört efter befallning de öfrige Renarne till skougz förbii der Nils Hansson hållit på at bota sina nät. Men intet skall Nils Hansson hafwa sedt Renarne med egne ögon, utan gåssen skall det äfwen som några dagar der efteråt då de slachtat alla 4, de öfriga

Original side 448 a:

som Lembnatz. Drängen Jon Nilsson förestältes som hölt alt samma tahl som fadren. Och upsteg Tolfman Jon Johansson andragandes at denne Jon nu på 4de året sedan skall hållit samma tahl för honom. Jon Persson Jounus anförde at han hört samma tahl i går af drängen innan desse parter kommit för Rätta, då Lars Olsson icke serdeles nekade der till, hwilket alt nu drängen tillstodh.

Lars Olsson Tallia som närwarande war blef detta förehållit, men han wille ännu neka der till, säjandes der hoos at alle dhe som såto i Rätten skulle wara dess ofwundzmän; Men som det befans at alla Tolfmäns med Ländzmans intygan at han tillförne warit framme för Snatterii, hwar till han icke heller neka kunde; Ty bekiände han nu uti hr. Wigelii Johan närwaro och på dess gudel. föreställningar, at han slachtat desse 6 stk. Renar som Lars Andersson i Rounulla mistat med 3ne Cammerater till sigh, Nembl. Brodren Lars Hurri, Jon Amundsson Wolto och Henrik Nilsson Nickamanni i Rounulla, hwilka han ofentel. bekiände skola fåt lika dhel af de 6 Renar med hudarne, som dhe och sielfwa emottagit.

Dagen efter elr. den 26 Januar. förestältes Lars Andersson å nyo, med Lars Olsson Storm elr. Tallia, Brodren Lars Hurri och Jon Amundsson Wolto. Henrik Nilsson Nickamanni blef jämwähl efterfrågad men befans nu intet wara tillstädes utan frånwarande. Hwilka 3ne närwarande nu uppenbarl. bekiände deras synd och missgiärning utlåfwandes boot och bättring, hwar på Lars Andersson sade at det warit 3 Wayor som för honom woro bortkomne, 2 Kalfwar

Original side 448 b:

och två Woignel som dhe icke heller nekade till, och wärderades fördenskull nu Wayan à 6 rdl. stk. giör 18 dlr., Kalfwen för 2 dlr. stk. gör 4 dlr. och en Wognell för 4 dlr. giör 8 dlr. som giör en Summa af 26 dlr. Kmt. eller 8 dlr. 21 1/3 öre Smt. Hwarföre som desse alle tillstå sig tagit, warit giömare och förtärt desse förkomne Renar olåfligen tillhopa, så att dhe bytt både kiöttet och skinnen jemt sins emillan, och nu alle närwarande tillstå gierningen, hafwandes Lars Olsson Storm warit en gång tillförne öfwertygat för Snatterii, Jon Amundsson Wolto plichtade förledne Wintres för tiufwerii, men Lars Hurri är nu första gången för sådant Öfwertygader.

Fördenskul dömes dhe i anledning af Strafordningens § 3, de Ao. 1653 att återställe ägaren dess Renar igen elr. och dess wärde som med Expenser Modereres til 10 dlr. Smt., och plichte hwar för sig tredubbelt mot stöldens wärde elr. 26 dlr. Smt. efter Kongl. Mayttz. förordning af den 29 July 1698 samt undergåe dee hoos Lars Olsson Storm item Jon Amundsson Wolto 2 Söndagers uppenbara Kyrkioplicht såssom för andra gången. Men Lars Hurri såsom inför första gången En Söndagz Kyrkioplicht, till följe af Kongl. förordning d. 19 Martii 1698. Jon Amundsson Wolto plichtade med Kroppen för Stöldens Stoorlek, Men dhe andra begge betalte med Penningar dhe ålagde böter, hwarföre blef så wähl den ena som den andra till Veri. Ministerium remitterader till följe af Högl. Kongl. Håff Rättens universale dat. den 21 Martii 1715. Men beträffande Henrik Nilsson Nickamanni, så emedan han nu icke är närwarande.

Original side 449 a:

Ty anstår medh hans Saak till nästa ting, då han böör fremskaffas.

Målsägare delen af Lars Olsson Tallias Sakören item Lars Hurii belöper 17 dlr. 10 2/3 öre Smt, så at Summan sigh bestiger till 52 dlr. do. Mynt och Lembnes Befallningzman Pipping fölljande bewis, det han uthaf Målsägare delen af Lars Olsson Tallias Sakören så wähl som Brodren Lars Hurris lefwererat under Rättens Disposition 7 dlr. 10 2/3 öre Smt., hwilke Hr. Lappfougden Pipping wille sielf behålla för Lars Anderssons broer Per Andersson, efter som han skall wara honom så mycket skyldiger som är dess borgare, och förmenar sigh gifwit honom stämningz längden igenomlästes, befans allenast det Per Andersson instämt Lars Nilsson Wassara om et landt, hwilket han nu under påstående ting intet Kunnat fullföllja emedan han hwar tingz dag warit drucken, hwarföre samma sak till nästa ting anstår;

Emedlertidh blef ofwanberörde 7 dlr. 10 2/3 öre Smt. efter Lars Anderssons gottfinnande delat emellan samptel. Nämndemännen, så at hwardera bekom 1 dlr. 7 öre Smt. Emedan Lars Andersson hafwer ännu af tertialen inneständes hoos Fougden 10 dlr. Smt. utom Renarnes wärde efter Resolutions lydelse, som för säkerheet skull härmedelst i prottocollet antechnas i och Extraherades uppå begieran fölljande tingz bewiis, att Lars Andersson i Rounulla bör efter Häradz tingz Rättens domb af d. 26 January 1722, bekomma af Lars Olsson Tallia, Lars Hurru och Jon Amundsson Wolto för dess bortstullne Renar Tiio dlr. Smt. tillhoopa som jemwähl ant. worder.

Original side 449 b:

12.

Sedan bleef upbördzlängden upropader och ransakat Man ifrån Mann,

och så wide den befans efter Specificationen richtige bleef den af
Häradz Rätten Verificerader actum ut Supra.

På Häradz-Tingz-Rättens Wägnar.

Carl Sadlin